

עמ"י 2026/02/14 - אייל דביר, רון פרידמן נגד משטרת ישראל - תחנת באר שבע

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
עמ"י 2026-02-14 דביר(עציר) נ' מדינת ישראל
עמ"י 2056-02-14 פרידמן(עציר) נ' מדינת ישראל
בפני כב' השופטת נחמה נצר
העורר
נגד
המשיבה
משטרת ישראל - תחנת באר שבע
02 פברואר 2014
1. אייל דביר (עצור)
2. רון פרידמן (עצור)

נוכחים:

ב"כ העורר 1 עו"ד איתי רוזין

ב"כ העורר 2 עו"ד בני זיתונה

ב"כ המשיבה עו"ד זהר שפק

העוררים - בהיעדר

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

מורה כי הדיון בערר 2056-02-14 יאוחד עם הדיון בערר 2026-02-14.

יצוין כי המדובר בשני עררים הנוגעים לאותה החלטה שניתנה היום במסגרת בקשה להארכת מעצר כאשר שני העוררים צוינו כמשיבים באותה בקשה.

הפרוטוקול בדיון המאוחד ירשם בערר שמספרו 2026-02-14.

ניתנה והודעה היום ב' אדר תשע"ד, 02/02/2014 במעמד הנוכחים.

נחמה נצר, שופטת

עמוד 1

החלטה

היום בסמוך לשעה 14:00 בהיותי באולם הדיונים הובא לידיעתי כי הוגש או עתיד להיות מוגש כבר בדקות הסמוכות ערר בעניינו של העורר אייל דביר. מיד לכשהודע הובר, יצרתי קשר עם שוטרי יחידת נחשון וביקשתי לידע אותם כי העצור אייל דביר דרוש לדיון במסגרת ערר שהוגש מטעמו על החלטה להותירו במעצר.

השוטר עימו שוחחתי ציין כי העצור עודנו בתא העצורים וכי לנוכח הודעתי הוא יפעל להותיר את העצור בבית המשפט ולא להעבירו לבית המעצר, מחוץ לבית המשפט.

בפועל מתברר כי העורר אייל דביר נלקח מבית המשפט וכך גם נהגו עם העורר האחר, רון פרידמן.

יצוין כי בא כוחו של העורר פרידמן, עו"ד זיתונה ציין בפני כי כבר בשעה 12:29 הוא יצר קשר עם יחידת נחשון והודיע על הכוונה להגיש ערר תוך שהוא מציין כי בנסיבות אלו יש לוודא כי מרשו יישאר בבית המשפט. אלא שגם פניה זו שבוצעה לפחות כשעה ומחצה לפני פניית בית המשפט לא הביאה לכך ששוטרי יחידת נחשון יועילו להותיר את העוררים בתא הכליאה בבית המשפט וכאמור שני העוררים נלקחו ולא היה מנוס אלא מלקיים את הדיון בערר שלא בנוכחותם.

ראוי להדגיש את הזכות הבסיסית של כל עורר להיות נוכח בעת הדיון בעניינו והעובדה כי לשוטרי יחידת נחשון ניתנה מבעוד מועד הודעה סבירה על קיומו של ערר או על כוונה להגישו, יש בה אך כדי להעצים את הפגיעה בזכותו הקנויה של כל עורר להיות שותף נוכח בדיון המתקיים בעניינו.

העובדה כי בית המשפט קיים לבסוף את הדיון בערר שלא בנוכחות העוררים, בוודאי שלא צריכה להיזקף לחובם של העוררים שהרי חזקה על באי כוחם כי ידעו לשטוח את טענותיהם הסדורות גם ללא נוכחות מרשיהם אך הפגיעה בזכות הבסיסית היא פגיעה ברורה וחדה, ומן הראוי כי הגורם האחראי ביחידת נחשון על ליווי העצורים היום לבית המשפט, יתן את הסבריו לבית המשפט מדוע לא קוימה ההוראה שנתן בית המשפט ולמצער מדוע לא ראו לנכון שוטרי הליווי לכבד את בקשתו של עו"ד זיתונה, ב"כ אחד העוררים, ולא טרחו לפנות לבית המשפט על מנת לברר מה יעלה בגורלו של העורר.

ההסבר האמור יינתן בתוך 48 שעות ועם קבלתו הוא יובא לעיוני.

על המזכירות להמציא החלטה זו לגורם הממונה על שוטרי יחידת נחשון בהיכל המשפט כאן.

באשר לעררים לגופם, המדובר בערר על החלטת סגן הנשיא בבית משפט השלום בבאר שבע (כבוד השופט ע' רוזין) מהיום ולפיה ראה הוא לנכון להותיר את שני העוררים במעצר זאת עד ליום 04.02.14 עד השעה 13:30.

ברקע הדברים ראוי לציין כי המדובר בבקשת מעצר שניה שכן שני העוררים נעצרו אור ליום שישי, 31.01.14 בעקבות אירוע קטטה המוני שהתרחש במועדון "הפורום" בבאר שבע.

יצוין כי על פי בקשת המעצר התבקש מעצרו של שני העוררים יחד עם שני עצורים נוספים אשר עניינם אינו נושא לערר שבפניי.

בית משפט קמא אשר נדרש לבקשה הראשונה לעצור את שני העוררים, ראה לנכון לעשות כן תוך שהוא קובע כי המעצר מוארך עד להיום ותוך שניתנו הנחיות ברורות ליחידה החוקרת לתפוס את סרטי הצילום של מצלמות האבטחה הממוקמות במועדון, זאת על מנת לנסות באמצעות תיעוד זה להתחקות אחר פרטי האירוע ובעיקר לברר האם באמצעות הנצחה זו ניתן ללמוד על קיומה של מעורבות כזו או אחרת של העוררים או מי מהם במעשים המיוחסים להם.

אין חולק כי במהלך אותה תגרה נחבל המתלונן באופן חמור למדי, כאשר נגרם שבר באפו, שבר בידו וסדר ברגלו.

אלא שהפגיעות כשלעצמן, בוודאי שאין בהן כדי ללמד על זהות הגורם אשר גרם לאותן חבלות.

עיינתי בתיק החקירה ונראה כי קיים פער לטעמי שלא ניתן להסבירו בין התמונה המצטיירת מעדויות המתלונן, אחותו וחברתו לבין האפשרות לקשור דווקא את שני העוררים לאירוע התקיפה והחבלה.

יש יותר מאשר רמז לאפשרות כי בתודעתם של המתלונן, אחותו וחברתו הונצח הזיכרון של העוררים לא כמי שנטלו חלק פעיל כזה או אחר במעשה התקיפה אלא כמי שהמאבטחים של המועדון ראו לנכון להוציא מחוץ לתחומי המועדון ולהחזיקם מחוץ למועדון אך במיקום אשר לא היה יכול להותיר ספק כי מדובר באנשים שהוצאתם מן המועדון היתה מכוונת על ידי המאבטחים.

בהקשר זה, אבקש לציין כי בתיק החקירה יש אמירה של אחת מעדות הראייה אשר אמנם הצביעה על חשודים אחרים כמי שהיו מעורבים במעשה התקיפה כשהיא נשמעת אומרת כי היא זוכרת את המעורבים על פי מה שראתה בחוץ.

יש בכך יותר מאשר רמז לאפשרות כי זיכרונה בדבר זהות המעורבים אינו נובע מזיכרון המנותק מהעובדה כי היו לפחות 4 אנשים שהוצאו על ידי המאבטחים מרחבת הריקודים אל מחוץ למועדון והוחזקו בסטטוס שגם לבית המשפט איננו ברור מחוץ למועדון אך ניתן היה בנקל להבין כי הימצאותם שם היא לא מרצונם ואינה לצרכי התאווורות אלא כי הם נתונים למרות כזו או אחרת של מאבטחי המועדון.

עוד ראוי לציין בהקשר זה כי הזיהוי כפי שהוא מצוי בתיק החקירה איננו מבסס, בוודאי לא במידה מספקת לצורך בקשת מעצר שניה את החשד הסביר כנגד שני העוררים ולטעמי התמונה המתגבשת מעיון בתיק החקירה היא כי אמנם שני העוררים היו בזירה ואולי אף ביקשו לסייע לחבריהם, שחלקם נמנים על החשודים האחרים אך מכאן ועד לאפשרות כי שני העוררים נתנו יד או חברו לאחרים לצורך תקיפתו של המתלונן, ארוכה הדרך עד למאוד ואיני רואה כי נכון היה בנסיבות הללו להידרש לאפשרות הארכת מעצרו של שני העוררים על פי בקשת מעצר שניה.

להבנתי, לאחר שבוצעו מסדרי הזיהוי ולאחר שהתמונה שהתקבלה ממסדרי הזיהוי היא כעולה מדוחות מסדרי הזיהוי ובשעה שלא ניתן היה להיבנות מהתצלומים כפי שנקלטו במצלמות האבטחה לצורך ביסוס החשד הסביר כנגד שני העוררים, צריך היה בית המשפט קמא להגיד למסקנה כי אין בנמצא תשתית ראייתית לביסוס חשד כנגד העוררים, במידה ובעוצמה אשר יכולים להצדיק את המשך מעצרו של העוררים.

בית משפט זה ער לקושי המובנה הקיים בחקירות של אירועים במקומות הומי אדם וכאשר המקום עצמו סובל מצפיפות

רבה. יחד עם זאת, איני רואה כי נכון יהיה לשלם על אותם קשיים בשלילת חירותם של העוררים במיוחד כאשר אין המדובר במעצר ראשון וכאשר אין בתיק החקירה כדי לבסס את החשד כנגד העוררים במידה המטה את הכף אל עבר המשך שלילת חירותם של שני העוררים.

על כן, בדעתי לפנות בשלב זה לבחינת אפשרות שחרורם של העוררים כאשר במסגרת זו הנני שמה לנגד עיני את הצורך להבטיח את טובת החקירה, מאחר ומדובר בחקירה שנמצאת בעיצומה, מן הראוי לקבוע תנאים אשר יהיה בהם כדי למנוע אפשרות של שיבוש או של סיכול החקירה, חלילה תוך קביעת לוחות זמנים במידה אשר תספק את צרכי החקירה, ומאידיך לא תשבש את שגרת חייהם של שני העוררים מעבר למידה המתבקשת בנסיבות העניין.

כאן המקום לציין כי מדובר בשני עוררים שהם בחורים צעירים המצויים בעיצומו של שרות צבאי ויש להבטיח כי הצורך בחקירת האירוע החמור לא יפגע באופן שהוא בלתי מידתי ביכולת של שני העוררים להמשיך ולקיים את שגרת יומם ובוודאי שאין להעניש אך מחמת היותם נוכחים בסביבה שבה התרחש אירוע חמור כל כך.

בית המשפט יפנה אפוא לבחון את החלופות המוצעות.

ניתנה והודעה היום ב' אדר תשע"ד, 02/02/2014 במעמד הנוכחים.

נחמה נצר, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

כפי שקבעתי דלעיל, סברתי כי עררם של שני העוררים בדין יסודו וכי לא היה מקום היום להורות על המשך מעצרום. כהמשך ישיר לכך, ובהתאם לבקשת באי כוח העוררים, נשמעו הצהרות של הגורמים אשר מוכנים לערוב לתנאי שחרורם של שני העוררים ואף מוכנים לשמש כמפקחים ישירים, צמודים לעוררים לפרק הזמן שיקבע בית המשפט.

ב"כ המשיבה ביקש לציין כי אם אכן ישוחררו העוררים, מבוקש לקבוע כחלק מתנאי השחרור כי ייאסר עליהם להגיע לתחומי העיר באר שבע.

על הנימוקים בדבר הצורך בשחרורם של העוררים אין צורך לחזור, הדברים מפורטים בהרחבה בהחלטה המפורטת מעלה.

מכאן כי כל שנותר בשלב זה לקבוע הוא לעניין תנאי השחרור ומשך תוקפם של תנאים אלו.

עמוד 4

יצוין כי במסגרת הבקשה שנידונה היום בבית משפט קמא נתבקש זה האחרון להאריך מעצרים של העוררים למשך 6 ימים נוספים.

בנסיבות אלו מצאתי לנכון לקבוע כי תוקף המגבלות שבדעתי להטיל על חופש התנועה של שני העוררים יהיה לתקופה של 7 ימים מעת שחרורם.

ברור כי אם במהלך תקופה זו תבוא בקשה בפני בית משפט מוסמך להאריך תוקף המגבלות, יידרש לכך בית המשפט המוסמך אך באין החלטה אחרת, בתום 7 ימים מעת השחרור יפקע תוקף ההגבלות.

באשר לעורר 1, אייל דביר:

1. זה ישוחרר לבית דודו, עו"ד שלום דביר, המתגורר בכפר סבא, בכתובת שיינפיין 23/8. תנועותיו של העורר בתקופה שקבעתי יוגבלו לתחום המען הנזכר, זאת מבלי לגרוע מחובת העורר וממילא מחובתו של הערב להבטיח כי אם במהלך התקופה שקבעתי יוזמן העורר להתייצב להמשך הליכי חקירה בתחנת משטרת באר שבע, יתייצב העורר לקיים את חובתו כאשר הערב יתלווה אליו ויוודא כי כניסתו לעיר באר שבע נעשית אך לצורך התייצבות לחקירה ומיד בסיומה עוזב העורר את תחומי העיר ולא נשאר בה לשום צורך אחר, זולת לצורכי חקירה.

2. תנאי נוסף שנקבע כתנאי שחרור הינו איסור מלא ומוחלט על העורר ליצור קשר, מכל מין וסוג שהוא, גם לא באמצעות אדם שלישי, עם מי מהמעורבים שנחקרו בהליך זה.

3. נאסר על העורר להיכנס לתחומי העיר באר שבע, זולת לצרכי חקירה ולצורכי התייצבות להליכי שפיטה במידת הצורך לפרק זמן של 30 יום מעת השחרור.

4. העורר יחתום על התחייבות עצמית בסך של 7,500 ₪ והערב מר שלום דביר יחתום על ערבות צד ג' בסום של 10,000 ₪.

יצוין כי הדיון מתקיים שלא בנוכחות העורר ועל כך יש להצר עד למאוד, יחד עם זאת, אין מניעה כי העורר יחתום על ההתחייבות העצמית בבית המעצר וכי מיד לאחר שהתחייבות זו תחתם וערבות צד ג' תיחתם, ניתן יהיה לשחרר את העורר על אתר, ללא דיחוי נוסף.

על הערב לוודא כי מעת שחרורו של העורר הוא עושה את דרכו ישירות מחוץ לעיר באר שבע.

אין מניעה לאפשר לעורר בדרכו, לאחר שחרורו מן המעצר, להגיע לביתו בעיר אשדוד לצורך הצטיידות בצידו אישי שהוא נצרך לו עקב העתקת מקום מגוריו ולו באופן זמני לבית דודו.

באשר לעורר 2, רון פרידמן:

1. עורר זה ישוחרר לביתו ברחוב השייטים 6/2 באשדוד, שם יימצא הוא בתנאים השוללים לחלוטין את יכולתו לצאת מהבית זולת לצורך התייצבות להליכי חקירה בתחנת משטרת באר שבע או בכל מקום אחר בהתאם להוראת היחידה החוקרת ובלבד שהעורר ילווה בדרכו להליכי החקירה ובחזרתו מהליכי החקירה על ידי אמו, הערבה לו.
2. תוקף המגבלה האמורה הינה למשך 7 ימים מעת השחרור וברור כי כל משך המצאותו של העורר בתנאים המגבילים את יכולתו לצאת מהבית, ילווה הוא באופן צמוד ומלא על ידי אמו הערבה לו.
3. נאסר על העורר ליצור קשר מכל מן וסוג שהוא, גם לא באמצעות צד שלישי, עם מי מהמעורבים שנחקרו בתיק זה.
4. נאסר על העורר להיכנס לתחומי העיר באר שבע, זולת לצרכי חקירה או צרכי שפיטה במידת הצורך, כאשר תוקף איסור זה הינו למשך 30 יום מעת השחרור.
5. העורר יחתום על התחייבות עצמית בסכום של 7,500 ₪. אמו של העוררת תחתום על ערבות צד ג' בסכום של 10,000 ₪.

הואיל ולמרבה הצער הדיון מתקיים שלא בנוכחות העורר, כמפורט לעיל, מורה לשב"ס לאפשר לעורר לחתום על ההתחייבות העצמית בתוך כתלי בית המעצר כך שמיד לאחר שתחתם ההתחייבות וככל שערבות צד ג' תיחתם, ניתן יהיה לשחרר את העורר לאלתר וללא דיחוי. על אמו של העורר להבטיח כי מעת שחרורו הוא עושה את דרכו ישירות לביתם בעיר אשדוד ואינו מתעכב לשום צורך שהוא בתחומי העיר באר שבע.

ניתנה והודעה היום ב' אדר תשע"ד, 02/02/2014 במעמד הנוכחים.

נחמה נצר, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לבקשת העורר אייל דביר ובהסכמת ב"כ המשיבה, שאין לי אלא להעריכו על כך, מורה על שינוי תנאי השחרור במובן זה שתנועותיו של העורר 1 יוגבלו לתחומי בית דודו מעת שחרורו ועד לבוקר יום שלישי, 04.02.14 כאשר החל משעה

עמוד 6

06:00 יוכל העורר לעשות דרכו מהעיר כפר סבא לכיוון בה"ד 6 בצריפין, זאת על מנת לחזור לקורס המבצעי שהוא מצוי בו, עוד טרם מעצרו.

יצוין כי ככל שבסוף השבוע הקרוב אשר עדיין נכלל בתקופה שבה יחולו ההגבלות, ישוחרר העורר ממטלות הקורס, הוא יבלה את חופשת סוף השבוע בבית דודו.

באשר לשחרורם של שני העוררים, הרי שההבהרה שביקשו עו"ד זיתונה ועו"ד רוזין הינה במקומה והינה נדרשת, והנני לקבוע כי עם החתימה על ערבויות צד ג' בעניינם של כל אחד מהעוררים, כפי שקבעתי לעיל, תיחתם פקודת השחרור בעניינם והחתימה על ההתחייבות העצמית על ידי כל אחד מהעוררים לא תהווה תנאי לשחרור.

**ניתנה והודעה היום ב' אדר תשע"ד,
02/02/2014 במעמד הנוכחים.
נחמה נצר, שופטת**